

إدارة أوقاف الجعبدالعزيز الراحس



## د روژي مسائل او فضائل

مرتب ومترجم حافظ نور أحمد دين

الهكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بغرب الديرة (الرياض)

> طبع على نفقة إدارة أوقاف صائح بن عبدالعزيز الراجحي غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين www.rajhiawqaf.org



مرتب ومترجم حافظ نور أحمد دين

#### بسر الله الريمن الريمير

الحمد لله رب العالمين، والصبلاة والسبلام على نبينا محمد وعلى أله وصحبه أجمعين، وبعد:

محترمو مسلمانانو ورونو: دا يوه مختصره رساله ده، پدي كي د روژي احكام، فضائل، او هغه څه ذكر شوي دي كوم چه د مسلمان لپاره په رمضان كي پكار وي،

د الله تعالى نه سوال كوو. چه د دي رسالي په ذريعه مسلمانانو ته فائده ورسيري.

#### د روژي تعريف:

د صباح د راختلونه تر ماښام نمر پريوتلو پوري صرف د الله د رضا لپاره د خوژلو، نخکلو، او همبستري «جماع» نه کان ساتلو ته روژه وائي،

### د روژي حکم:

د رمضان په مياشت كي روژه نيول د اسلام د بنيادي اركانو نه يو ركن دي، لكه چه په حديث كي راغلي دي «بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدًا رسول الله، وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وصوم رمضان



#### وحج البيت الحرام» [متنق عليه].

ترجمه: اسلام په پنځو شيونو جوړ شوي دي: گواهي كول پدي چه نشته بل معبود په حقه مگر يو الله دي، او محمد الله د الله رسول دي، صحيح مونځ كول، زكات وركول، د رمضان روژه نيول، د بيت الله حج كول.

## روژه په چا فرض ده او په چا فرض نه ده:

- ۱ په هر هغه مسلمان باندي چه بالغ وي، عاقل وي، په
   روژه قادر وي، او مقيم وي، روژه فرض ده.
- ۲ په کافر روژه فرض نه ده او کله چه مسلمان شي نو د
   تیرو روژو قضاء پري لازم نه ده.
- ۳ په ماشوم روژه فرض نه ده لیکن کله کله به د روژي نیولو حکم ورته کیږي د دي لپاره چه عادت واخلي.
- ٤ په ليوني نه روژه فرض ده او نه د روژي فديه اگر كه بالغ وي، همدارنگه هغه معتوه (بي عقله) چه د ښه بد په مينځ كي فرق نه شي كولي، همدارنگه په هغه سري كولي، همدارنگه په هغه سري چه گذي ودي خبري كوي د صحيح او غلطو خبرو فرق نه شي كولي،
- هغه آنسان چه په مستقل طور سره د روژي نه عاجز
   وي په يو سبب سره، لکه دير زيات سپين گيري يا هغه
   مريض چه د روغوالي اميد يي نه وي، دا قسمه خلق به

- د روژي د هري ورځ په بدل کي يو مـسکين ته خـوراك ورکوي.
- ۸ هغه مریض چه عارضی ناروغه وی او د روغتیا په
   انتظار وی، که روژه نیول ورته گران (سخت) وی روژه
   به ماتوی، او بیا به یی قضاء راوژی.
- ۷ هغه أميد واره (حامله) او تي وركونكي ښځه چه په هغو روژه نيول مشكل وي د حمل او تي وركولو په سبب، يا په خپل بچي ايريدلي پدي صورتونو كي به روژه ماتوي، او چه كله ئي عذر رفع شي قضاء به راگرزوي.
- ۸ حائضه (ماهانه بیماري واله) او نفساء (خلویښتيء واله) ښځي به روژي نه نیسي په حالت د حیض او نفاس کي، او چه کله روغي شوي قضاء به راگرځوي.
- ٩ هغه انسان چه مجبوره شي روژي ماتولو ته لکه څوك اوبو راخيستي وي او دا يي خلاصول غواژي يا څوك په اور كي حصار وي. پدي صورتونو كي كه روژه ماتول ضروري وو نو روژه ماتولي شي خو بيا به يي قضاء راوژي.
- ۱۰ مسافر له روژه نیول او نه نیول دواژه جائز دي، که سفر یي مستقل وي لکه د تریلو واله چه اکثر وخت یي په سفر وي یا یي سفر عارضي وي لکه د عُمري سفر،

په تولو صورتونو كي ورله روژه ماتول جائز دي تر خو چه په خپل ښار كي نه وي.

#### روژه په څه نه ماتيږي:

١ - كله چه روژه دار يو شي أوخري په هيره سره ، يا ناپوهي، سره، يا پري څوك زور راولي، نو روژه يي نه ماتيږي، ځكه چه الله فرمائي: ﴿ ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا، أو أخطأنا ﴾. [البترة: ٢٨٦]

ترجمه: «اي زمونر پالونکيه ته مه نيسه مونر که چيري هير کژه مونر يا خطاء شو»،

همدارنكي فرمائي: ﴿إلا من أكره وقلبه مطمئن بالإيمان ﴾ [النعل: ١٠٦].

ترجمه: «مگر هغه خوك چه زور پري راوستل شو، او زره يي په ايمان مطمئن وو».

۲ - که چیري روژه دار څه وخوړل، پدي خیال چه نمر
 پریوټي دي، یا پدي خیال چه گني صباح نه دي ختلي.
 نو روژه یي نه فاسدیږي ځکه چه دا ناپوهه دي.

٣ – كه چيري يي مضمضه وكره، او اوبه يي حلق ته ورسيدلي روژه يي نه ماتيږي، خُكه چه قصد او اراده يي نه ده كري، كه چيري په خوب كي پري اودس واوختلو روژه نه فاسديږي څكه چه دا په خپل اختيار كي نه دي.

## روژه ماتونکي اته دي:

- ۱ جماع «همبستري» کله چه د رمضان په ورځ کي روژه دار جماع وکژي نو په هغي قضاء هم لازمه ده، او ورسره سخته کفاره هم یعني غلام آزادول، که دا نه وو نو دوه میاشتي پرله پسي روژه نیول، که د دي طاقت یې نه وو، نو شپیته مسکینانو ته خوراك ورکول.
- ۲ په ویښه خپل مني ایستل، د لاس په ذریعه یا د چا
   سره د سملاستو په ذریعه یا د خکلولو یا ځان ته د
   نژدې کولو په ذریعه.
- ٣ خوژل يا سكل د يو شي، برابره خبره ده كه انسان ته
   نفعه رسوي لكه ثودي اوبه، يا تاوان لكه سگرد.
- ٤ هغه دريپ يا انجکشن لگول چه د هغي په سبب خوراك
   ته ضرورت نه راځي، ليکن کومه ستن او انجکشن چه د
   خوراك فائده نه وركوي په هغي روژه نه ماتيږي که د

- غوخي وي او که د رگ، اگر که په حلق کي يي خوند بيامومي.
  - ه خپل ځان ته د بل چا نه وينه خيژول.
    - ٦ د حيض او نفاس وينه وتل.
- ۷ ښکر لگول، يا بل ته وينه ورکــول. ليکن د پوزي يا د غاښ نه وينه وتلو باندي روژه نه ماتيږي.
- ۸ قي (اُلثي) كول قصداً. كه بغير د قصد نه پخپله اُلثي راغلي په هغي روژه نه ماتيږي.

#### فايدي:

- ۱ د روژه دار لپاره جائز دي چه د جنابت په حالت کي د روژي نيت وکژي او غسل د صباح ختلو نه روسته وکژي.
- ۲ کله چه د حیض یا نفاس واله ښځه د خپلي بیماري نه د صباح ختلو نه مخکي پاکه شوه په هغي روژه فرض ده. اگر که غسل یي د صباح نه روسته وکژه.
- ۲ روژه دار له د روژي په حالت غاښ ایستل، د زخم دوایي کول، په غوږ یا پوزه کي دوایي اچول جائز دي.
   اگر که خوند یې په حلق کې محسوس کژي.
- ٤ مسواك وهل د روژي په صباح، غرمه، ماښام ته نژدي،

په هر حالت کي جائز دي.

- ه د روژه دار لپاره جائز دي چه د خپل ځان نه گرمي
   کمه کژي په اوبو سره يا په مکيف (ايرکنڈيشن) سره.
- ٦ کوم روژه دار چه د سابندي تکلیف لري هغي له جائز
   دي چه د ثوپ «بخاخ» په ذريعه خپله سابندي آزاده
   کژی.
- ۷ جائز دي د روژه دار لپاره چه خپلي شوندي لمدي کړي
   یا مضمضه وکړي که خوله یي وچه وي، لیکن غړغژه به نه کوي.
- د روژه دار لپاره د چربانگي (پيشمني) وروسته کول. او په روژه ماتي کي جلتي او بيژه مستحب ده کله چه نمر پريوزي. همدارنگي په تازه کجورو روژه ماتول. که نه وي په وچو کجورو. که هغه نه وي په اوبو باندي روژه ماتول مستحب دي. که اوبه نه وي نو په هر قسمه حلال طعام دي افطار وکڙي. که طعام نه وو. په خپل زژه کي دي د روژه ماتي نيت وکڙي، تر دي چه خوراك پيدا شي.
- ۹ د روژه دار لپاره سنت دي چه ڏيري نيکياني کوي او د
   بدو کارونو نه ځان ساتی.
- ١٠- په روژه دار فرض دي چه دفرائضو هميشه والي وکڙي

او د حرامو نه ځان وساتي. پنځه مونځونه د جماعت سره وکړي. که په جماعت قادر وو. او دروغ، غیبت، دوکه او سودي کارو بار پریږدي. او هغه خبري او کار پریږدي کوم چه حرام وي، لکه چه رسول الله پَنِی فرمائي: «من لم یدع قول الزور والعمل والجهل به، فلیس فرمائي: «من لم یدع قول الزور والعمل والجهل به، فلیس لله حاجة في أن یدع طعامه وشرابه» [البناري] کوم چا چه دروغ خبري، او په دروغو عمل او بي صبري پري نه خودلي. د دي انسان خوراك سكاك پري خودلو ته د الله هیڅ حاجت نه شته.

#### د روژي فائدي:

- ۱ د روژه دار د خلي بوي الله تعالى ته د مشكونه دير خوښ دى.
  - ٢ ملائك روژه دارو لپاره تر روژه ماتي پوري بښنه غواژي.
- ۳ الله تعالى هره ورځ جنت ښائسته كوي او ورته وايي قريبه ده چه زما د نيكانو بندگانو نه تكليفونه او سختي لري كژاي شى او تا له راشى.
  - ٤ پدي مياشت كي شيطانان تژل كيږي.
- ٥ پدي مياشت كي د جنت دروازي برسيره كيږي او د جهنم دروازي بنديږي.

- ٦ پدي مياشت كي ليلة القدر «شب قدر» ده چه هغه د زرو مياشتو نه غوره ده څوك چه پدي شپه كي د خير او ثواب نه محروم شو دا د ثول خير نه محروم شو.
  - ٧ د رمضان په آخري شپه روژه دارو ته بسنه کيږي.
- ۸ د رمضان په هره شپه د الله تعالى له طرفه له جهنم نه خلق آزادیری.

مسلمانه وروره! د کومي میاشتي چه دا فضائل او خاصیتونه وي. نو مونږ به په څه شي سره د هغي استقبال کوو؟ آیا په بي هوده خبرو بي خوبي او بي فائدي شب گیري سره؟ او یا دا چه د دي په راتللو سره چینغي فریادونه شروع کژو او د یو غث بوج خیال پري وکژو؟ بلکه صحیح مسلمان د رمضان استقبال په خالصي توبي سره کوي او کلك عزم کوي چه دا به د ځان لپاره یو فرصت شمیرم. او خپل وختونه به په خو اعمالو جوژوم،

#### په رمضان کې ضروري کارونه:

۱ - روژه نیول. رسول الله عَلَیه فرمائلی دی: «د بنی آدم هر عمل د هغی لپاره دی یعنی «یو شه ظاهری یا باطنی فائده ورته حاصلیری» ....

الله فرمائي مگر روژه داسي نه ده. دا صرف زما لپاره

ده او زه به پخپله د دي بدله ورکوم . [البناري رسلم].

په بل حدیث کی رسول الله عَبَّ فرمایی: چا چه د رمضان روژه صرف د ایمان او ثواب لپاره ونیوله. نو تیر شوی گناهونه به ورته معاف شی» [بخاری].

او پدي كي شك نه شته چه دا دومره دير توابونه د هغه سري لپاره نه دي چه هغه فقط د خوراك سكاك نه منع شي بلكه رسول الله سُلِيَّ خو فرمائلي دي:

همدارنگي رسول الله عَنِظَهُ فرمائلي: روژه ڈال دي. نو كله چه ستاسي د يو كس روژه وه نو نه دي بي حياء خبري كوي نه دي گذاه كوي، او نه دي بي صبيري كوي. كه چا ورته كنځل وكړل، ورته دي ووايي: چه زه روژه يم [بخاري رسلم]،

نو اي د الله بنده! کله چه تا روژه ونيوله پکار ده چه ستا غوږونه، سترگي او ژبه او ثول اندامونه روژه ونيسي، او ستا د روژي او بوزي ورځ دي برابره نه وي، لکه دارنگه د حضرت جابر بن عبد الله نه په روايت کي راغلي دي،

#### د شبي مونځ :

رسول الله عَلَيْ فرمايي چا چه په رمضان کي قيام (تراويح او تهجد) وکژه دي ته به تير شوي گناهونه معاف شي ابخاري رسلم دا يوه اهمه ياد دهاني ده، مسلمانه وروره تا له پکار دي چه د امام سره تراويح پوره کژي د دي لپاره چه د قائمينو (تهجد گذارو) سره وليکل شي. ځکه چه رسول الله عَرَيْ د فرمائلي: «څوك چه د خپل امام سره يو ځاي قيام (مونځ د فرمائلي: «څوك چه د خپل امام واپس شي. د دي لپاره شپي) وکژي تر دي پوري چه امام واپس شي. د دي لپاره به د ثولي شپي مونځ وليکل شي. السن،

#### صدقه وركول:

«رسول الله عُنِكَ د تولو خلكو نه زيات سخي وو، او بيا به د هر وخت نه زيات په رمضان كي ڏير سخي وو تر دي چه د خير په لحاظ به د ليگل شوي سيليء نه هم ڏير سخي وو».

[متن عبه]

همدارنگي رسول الله عَنِي فرمائلي دي: «غوره صدقه هغه ده چه په رمضان کي وي» [ترمذي]

بيا د دي صدقي مختلف صورتونه او قسمونه دي:

۱ - په چا باندي خوراك خوژل. الله تعالى فرمائلي دي: «دا نيكان هغه خلك دي چه د ميني واله خوراك وركوي،

مسكين، يتيم او قيدي ته، وائي چه مونږ درله صرف د الله رضاء لپاره خوراك دركوو، ستاسي نه بدله او شكر نه غواژو مونږ د خپل پروردگار نه د هغي ورگي (د عذاب نه) ويريږو كومه چه د پريشاني او سختي ورځ ده، نو الله دوي د دي ورځي د سختي نه بچ كژل. او خوشحالي او تازگي يي ورته ورسوله او دوي له يي د دوي د صبر په بدله كي جنت او ريښمني لباس وركژه» [ابنسان ۸ - ۱۲].

د دي وجهي نه سلفو صالحينو به بل له خوراك وركولو كي دي وجهي نه سلفو صالحينو به بل له خوراك وركولو كي دير كوشش او حرص كولو او دا كار به يي په ديرو عباداتو و داندي كولو بيا دا خوراك برابره خبره ده كه وبي ته وركرل شي او يا يو نيك صالح ملكري ته حكه چه طعام چا له وركول كيږي هغه كي فقر شرط نه دي رسول الله علي فرمائلي دي: «كوم مؤمن چه بل وبي مؤمن ته طعام وركره فرمائلي دي: «كوم مؤمن چه بل وبي مؤمن ته طعام وركره الله به ورته د جنت د ميوونه طعام وركري او چا چه په مؤمن اوبه و څكلولي الله به پري خالص تازه شراب و څكي» [الترمني]

د بعضو سلفو صالحينو دا حال وو چه په نورو مسلمانانو ورونو به يي خور اك خوژلو او پخپله به روژه وو. د هغو خدمت به يي كولو او هغوي ته به يي آرام رسولو. چه د دوي د جملي نه يو حسن البصري او عبد الله بن مبارك وو.

ابو سوار عدوي فرمايي: د بنو عدي بعض خلك خه

داسي وو چه پدي جماعت كي به يي مونځ كولو او يو كُس پدوي كي به په طعام يواځي روژه نه ماتوله كه څوك به يي بياموند د هغي سره به يي يو ځايي خوراك كاوه. او كه څوك به نه وو خپل خوراك به يي جماعت ته ويستلو د خلكو سره به يي شريك د يو بل طعام خوژلو.

همدارنگي د طعام ورکولو په ذريعه د نيکانو مجلس انسان ته نصيب کيږي ورسره ستا د طعام په ذريعه چه هغه نيکانو ته د اطاعت لپاره کوم قوت ور په برخه کيږي په هغي کي هم ستا ثواب کيږي.

#### روژه دار له روژه ماتي ورکول:

رسول الله عَلَيْ فرمائلي دي: «چا چه په روژه دار روژه ماته کژه نو دده د روژه دار هُمره ثواب کیږي لیکن د هغي په اجر کی څه کمي نه راځي.

## په تدبر (سوچ) سره د قرآن کريم تلاوت کول:

مسلمانه وروره! په کار ده چه په سوچ فکر او عاجزي سره د قرآن تلاوت وکڙي ځکه چي سلف (پخواني بزرگان) به يه تلاوت ڈير متأثره کيدل.

امام بيه قي د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت نقل كري چه كله دا أيت نازل شو، «أيا پس تاسي د دي وينا نه تعجب كوي، او خاندي او ژاڙي نه» [النجم: ١٥ - ١٠]،

اهل صفي والو دومسره وژژل چه اوښكي يي په اننگو رواني شوي. كله چه رسول الله براي د دوي سلگي واوريدلي نو ويي ژژل نو د هغي په ژژا مونږ هم وژژل. بيا رسول الله براي وفرمائل: چا چه د الله د ويري نه وژژل هغه به جهنم ته نوزي.

## د نمر ختلو پوري جماعت کي کيناستل:

د رسول الله ﷺ دا عادت وو چه کله به يي د سحر مونځ وکړ نو په خپل جاي نماز به تر نمر ختو پوري ناست وو [سلم]
همدارنگي د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دي چه رسول الله ﷺ فرمائلي: «څوك چه د سحر مونځ د جماعت سره وکړي بيا كيني او الله يادوي تر دي چه نمر راوخيژي

بيا دوه رکعته مونځ وکژي د دي لپاره د يو حج او عمري مکمل، مکمل، مکمل ثواب دي» [ترمذي صححه الباني].

دا خو په عامو ورځو کي دي نو د رمضان د ورځو به لا څه حال وي؟

### اعتكاف (چهله) كول:

رسول الله عَلَيْ به به رمضان كي لس ورحي اعتكاف كولو، به كوم كال چه وفات كيدو، به هغي كال يي شل ورحي اعتكاف وكرد. [بناري]

#### عمره کول:

د رسول الله ﷺ نه ثابت دي چه عمره کول په رمضان کي د حج د ثواب سره برابريږي، [بناري،سلم]،

#### د ليلة القدر تالاش:

الله تعالى فرمائي: (ترجمه): «دا قرآن مونو د قدر په شپه نازل کڑي، ته څه پوهيوي چه د قدر شپه څومره شان واله ده، د قدر شپه د زرومونت غوره ده» [الند: ۱ - ۲]

رسول الله عَلَيْ فرمائلي دي: «چا چه د قدر په شپه صرف د ايمان په وجه او د ثواب لپاره قيام (نفلونه وکژل) تير شوي گناهونه به ورته معاف شي [بناري رسلم]،

رسول الله عَلَى به د ليلة القدر تالاش كولو، او اصحابو ته به يي د هغي د تالاش امر كولو، او خپل اهل به يي په آخري لسبو شپو كي د قدر شپه به بيامومي، او دا شپه په آخري لسو شپو كي ده، او بيا خاص طور سره په طاق شپو د لسو كي ډيره مناسب ده مندلو ته. حضرت عائشه رضي الله عنها فرمائي چه ما د رسول الله عني لاندي يي باسم، نو كومه دُعا به وايم؟ رسول الله يعني لاندي يي باسم، نو كومه دُعا به وايم؟ رسول الله عَلَى فرمائل: (اللهم إنك عَفُو تُحبُ الْعَفْو فَاعْفُ عَنَي) السرترينيا. ترجمه: أي الله ته ببننه كونكي يي ببننه خونبوي نو ماته ترجمه: أي الله ته ببننه كونكي يي ببننه خونبوي نو ماته ببننه وكره.

### **ڈیر ذکر دُعا او استغفار:**

مسلمانانو ورونو او خويندو د رمضان شپي ورځي ډيري غوره دي. نو پدي ورځو کي ډير ذکر او دعا فرصت وگني بيا خاص طور په هغه وختونو کي چه په هغي کي سوال قبليږي چه د هغي له جملي نه:

۱ - د روژه ماتي وخت دي . ځکه د روژه دار لپاره پدي وخت کي يو خاص وخت وي چه په هغي کي دعا نه واپس کيږي.

- ۲ د شپي آخري دريمه حصه په كوم وخت كي چه زمونر
  رب نو الجلال نازليږي او وايي: آيا څوك غوختونكي
  شته چه سوال يي وركژم: آيا څوك بېننه غوختونكي
  شته چه بخنه ورته وكژم،
- ٣ د چربانگ په وخت کي بخنه غوختل الله فرمائي:
   ترجمه: «مؤمنان په چربانگ کي د الله نه بخنه غواژي»
   الداريات]

د جمعي په ورځ د دعا قبليدولو د وخت لثون کول. او مناسب وخت يي د جمعي د ورځي آخري ساعت دي.

## هغه مخالفات د کومو نه چه په روژه کې ځان ساتل په کار دي:

- ۱ د شپي نه ورځ او ورځي نه شپه جوژول يعني ثوله ورځ
   خوب او شپه کې شب گير.
  - ٢ د بعضي فرضي مونځونو نه ويده كيدل.
    - ٣ په خوړلو او سکلو کې زياتي کول.
      - ٥ بي فائدي وخت ضائع كول.
- ٦ چربانگي ڈير د وخته كول او بيا د سحر مانځه نه
   وژاندي ويده كيدل يعني مونځ پريښودل.
- ۷ کله چه د روژه ماتي وخت نژدي وي نو په تيزه گادي چلول.

- ٨ د تراويح مونځ پريښودل.
- ۹ د بي فايدي لوبو، ساعت تيري، او گناهونو لپاره د ځوانانو جمع کيدل.
- ۱۰ د د پوشي او وظيفي په وخت کي د کار د ملگرو سره جمع کيدل او وخت په غيبت او چوغليء تيرول.

١١- د ښځي اکثر وخت په أخلي پخلي تيريدل.

مسلمانه وروره! بحث خو اوږد شو ليكن يوه اهمه خبره چه هغي ته توجه ضروري ده هغه اخلاص او د نيت صفائي ده يعني روژه صرف د الله د رضا لپاره نيول، ځكه خو وايي چه دير ځل روژه دار ته په روژه كي د تندي او لوږي نه علاوه نور څه (ثواب) نه حاصليږي. او همدا وجه ده چه په حديث كي كله هم د روژي ثواب ذكر كيبږي نو دا شرط ورسره شامل وي چه: «ايمانا واحتساباً» يعني روژه به صرف په الله باندي د ايمان او د ثواب لپاره نيسي: د الله تعالى نه سوال كوو چه مونږ او تاسو ته په قول او عمل شكاره او پڅه كي اخلاص نصيب كړي.

په هر رمضان كي د الله له طرف نه آواز كيږي چه: اي د خير غوښتونكيه، متوجه شه: اي د شر لثونكيه: كمي وكژه په شدر كي: لهذا مسلمانه وروره دا لږ عمر ځان ته فرصت وشميره، لږ سوچ وكژه، په تير شوي رمضان كي ډيرو خلكو

زمون سره روژي نيولي وي ليکن اوس هغوي چيري دي دي دي دي دي دي دمون سره تراويح کړي وي، فکر وکړه چه هغوي چيري تللي دي؟ بعضي له دوي نه مرگ ناخاپه ورك کړل بعضي ناروغه شول چه د روژو او تراويح طاقت نه لري. لهذا ته د الله شکر اداء کړه او ځان له د تقوا توخه برابره کړه تر خو چه ده ته مهلت او فرصت وي. د ير خلق د هغه دعا گانو په باره کي تپوس کوي کومي چه د تهجد په مانځه کي ويلي کيږي:

لاندي د بعضو دُعاگانو ذکر کيږي:

## ١ - د ركوع دُعاء :

رسول الله عَلِي فرمائي: «په رکوع کي د خپل رب لويي او تعظيم بيان کڙيء. [مسلم] نو مونږ به وايو: سنبحان ربي ربي العنظيم: «پاك دي لوي پروردگار زما» دري ځله يا زيات، يا: سنبحان ربي العنظيم ويحمدو: «پاك دي لوي پروردگار زما او د هغي تعريف دي» بيا د دي نه روسته دا لاندي اذكارو كي يو غوره كره: (سنبحانك اللهم ربنا ويحمدك اللهم اغنرلي) د هغي الله زمونږ پروردگاره ته پاك يي او ستا تعريف دي، اي

الله ما ته بسنه وكري» (السلّهم لك ركعت، وبك آمنت، ولك اسلّمت الله ما ته بسنه وكري» (السلّهم لك ركعت وبصري ومُخْي وعَظمي وعصري ومُخْي وعَظمي وعصري ومَخْي وعَظمي وعصري ومَخْي وعَظمي وعصري ومَخْي ومَا استَطعت وما استَقلَت به قدّمي الله رب العالمين) - (سبوع قدوس رب الملائكة والروح) (سبحان ذي الجبروت والمكون والكبرياء والعظمة).

«اي الله ستا لپاره ما ركوع وكره، په تا مي ايمان راوژي، او ستا تابع يم، ته زما پروردگار يي، ستا نه ويريدل او عاجز شو زما غوږونه، او زما سترگي، زما دماغ، زما هڅوكي، زما پلي (وژي)، او هغه څه چه زما په طاقت كي وي، او هغه جسم كوم چه زما قدمونو اوچت كژي دي خاص د الله د پاره چه پروردگار د عالم دي. ڈير زيات پاك او مقدس دي د فرشتو او روح (جبريل) رب»

## ۲ - هغه دُعا چه د رکوع نه روسته په اقومه اکي ويل کيري:

ربِّنًا لَكَ الْحَمْدُ يا: ولكَ الْحَمْد يا: اللَّهُمُّ ربنا ولك الحمد. «اي زمونر پروردگاره خاص تا له ثول تعرفونه دي» د دي نه روسته په لاندي دعاگانو کي ځانله دعا خوښه کژه: «رَبُناً ولكَ الْحَمْد حَمْداً كُنْيِراً طَيِّباً مُباركاً فيه كُمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيُرْضَى «اي زمونر ربه او ستا لپاره تعريفونه دي ثير، پاك، په هغوي كې بركت دي، څرنگه يې چه زمونر رب خوسنوي او خوشحاليدي پري» يا ورسره دا هم زياته كره: «مِلْءَ السَّمَـواتِ وَمِلْءَ الأَرضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمِلْءَ ما شَيْتَ مِنْ شَيِّ بِعْدُه، أَهْلَ السِّئْنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدُ، السلَّهُمُّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلاَ مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ ولاَ يَنْفَعُ ذًا الْجَدُّ مِنْكُ الْجَدْ، «تا له تعريف دي دومره چه دل شي پري اسمانونه، او زمكي، او هغه څه چه په مينځ د دوي كي دي، او ڈك شي پري هغه څه كوم چه ستا خوښ شي روسته له

دي، اي د صفتونو او لويي لايقه، د ثولو نه رستني خبره كومه چه بنده كري وي هم د هغه ده، مونر ثول ستا بنده كان يوو. اي الله ته چه څه وركاري هغه څوك نه شي منع کولي، او ته چه څه منع کژي د هغي ورکونکي نه شته. ستا په دربار کي رُتبي واله ته د هغه رُتبه فائده نه شي ورکولي» دا بار بار وایه یا ورسره دا هم زیات کره: السلهم طهرنی بِالسِنْكِي وَالْبَرَدِ، وَالْمَاءِ الْبَارِدِ، السِلَّهُمْ طَهُرْنِي مِنَ السِنْنُوبِ والْخَطَايا كُمَا يُنْقَى النُّوبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدُّنس» «اي الله باك کڑي ما (د گناه نه) په واوري سره، په کلي سره، په يخو اوبو سره، اي الله: پاك كڙي ما د گناهونو نه او د خطاگانو نه لکه خرنگه چه سپینه جامه د خیري نه پاکیدلي شي»

## د سجدي دُعا گاني:

رسول الله عَنْ فرمایلي دي: «هر چه سجده ده نو پدي کي د دُعا (غوختني) کوشش وکڙي، لايق ده چه ستاسي دُعا قبوله شي»، [سلم]

بل حديث كي راغلي دي: كله چه انسان په سجده كي وي نو الله ته دير نژدي وي، نو په كي دي ديره دُعا كوي. [سلم]

نو په سجده کي به وايو: سبحان ربي الأعلى: «پاك دي در اوچت دي رب زما» دري ځله يا د دي نه هم زيات بار بار ويل، يا دا ووايه: سبحان ربي الأعلى وبحمده، «پاك دي دي در اوچت دي رب زما سره د صفتونو خپلو» دري ځله: «سبوح مدوس رب المالانگة والروح».

«السسلَّهُمُ لَكُ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسلَمْتُ، وَأَنْتَ رَبِّي «السسلَّهُمُ لَكُ سَجَدُ وَبِكَ أَمَنْتُ، وَلَكَ أَسلَمْتُ وَأَنْتَ رَبِي سَجَدَ وَجَهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَنَوْرَهُ، فَأَحْسَنَ صَنُورَهُ، وَشَقَ سَمَعَهُ وَبَصَرَهُ فَتَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ».

«اي الله ما ستا لپاره سجده وکژه، په تا مي ايمان راوژي، تا ته تابع يم، ته زما رب يي، سجده وکژه مخ زما هغه ذات ته چه دا مخ زما يي پيدا کژي د هغي شکل يې جوژ کژي او ښکلي يي کژ شکل د مخ او برسيره يي کژا سترگي او غوږونه د هغي، نو د برکت والا دي الله چه ښ پيدا کونکي دي»

## «الـــلهم اغْفرلي نَنْبِي كُلُهُ دِقَهُ وَجَلَّهُ وَأَوْلَهُ وَأَخْرَهُ وَعَلَانَيْتَهُ وَاللَّهُ وَأَخْرُهُ وَعَلَانَيْتَهُ وَسُرَّهُ».

«اي الله وبنسه مساته ثوله كناه زمسا لويه، وره، اوله، روستني، ښكاره، او پنه»

«سَجُدُ لَكُ سَوَادِي وَخَيَالِي، وَأَمَنَ بِكُ فُوَادِي، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَى نَفْسِي» عَلَى نَفْسِي»

«سجده وکژه ستا لپاره سوچ فکر زما، ایمان راوژي په تا زژه زما، اقرار کوم په هغه نعمت چه پر ما دي کژي دي. دا زما لاس دي او هغه څه چه ما په خپل گان زیاتي کژي دي.

## «سبحان ذا الجبروت والملكوت والكبرياء والعظمة»

«پاك دي الله د دير زور خاوند دي او د لوي بادشاهي خاوند دي او د لويي بادشاهي خاوند دي او د لويي او عظمت والا دي»

## «سَبُحَانَكَ اللَّهُمْ وَبِحَمْدِكَ لا إِلهُ إِلاَّ انْتَ»

«اي الله ته پاك يي سره د تعريفونو خپلو، نه شت

بل معبود برحق مگر ته یی»

«اللَّهُمُّ اغْفِرْلِي مَا أسررتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، اللَّهُمُّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُوراً، وَاجْعَلْ مِنْ فَوقِي فِي بَصَرِي نُوراً، وَاجْعَلْ مِنْ فَوقِي نُوراً، وَاجْعَلْ مِنْ فَوقِي نُوراً، وَعَنْ يَسَارِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَعَنْ يَسَارِي نُوراً، وَعَنْ يَسَارِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَعَنْ يَسَارِي نُوراً، وَعَنْ يَوراً».

«اي الله وبښي ماته هغه خه (گناه) چه ما پځ او يا بښکاره کړي ده، اي الله زما په زژه کي رڼا پيدا کژي، زما په ژبه کي رڼا پيدا کژي، زما په ژبه کي رڼا پيدا کژي، زما په غوږونو کي رڼا پيدا کژي، زما په سترگو کي رڼا پيدا کژي، زما لاندي، باندي، ښي، گڅ طرف ته رڼا پيدا کژي زما په نفس کي رڼا پيدا کژي او زما رڼا لويه کژي».

«اللَّهُمُ إِنِّي أَعُودُ بِرِضِيَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَاعُودُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عَقُوبِتَكَ وَاعُودُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عَقُوبِتَكَ وَاعُودُ بِكَ مِنْكَ لاَ أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَتْنَيْتَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَتْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ». «اللَّهُمُ اغْفِرْلَيْ مَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ». «اللَّهُمُ اغْفِرْلَيْ مَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ».

«اي الله زه ستا د غصي نه پناه غواژم ستا په رضا سره او ستا د سزا نه ستا په عفو سره، او پناه غواژم ستا نه هم ستا په ذريعه، زه په پوره طريقه ستا تعريف نه شم كولي، ته هم هغه شان يي څرنگه چه د خپل تعريف كژي» د دوو سجدو په مينځ كي دُعا:

رب اغفرلي .... رب اغفرلي .... رب اغفرلي . يا ورسره دا هم زيات ووايه (كوم چه په بل روايت كي راغلي او شيخ الباني قوي كري) «اللهم رب اغفرلي وارحمني واجبرني وارفعني واجبرني وارفعني واهدني وعافني واردفني ...

«اي الله زما ربه ماته بښنه وکژه، په ما رحم وکژه، زما نقصان پوره کژه، زما شان اوچت کژه، ماته هدايت وکژه، ماته روغوالي راکژه، ماته رزق راکژه»

### د تلاوت د سجدي دُعا:

سَبُحَانَ ربِّيَ الأعلى، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُولته اللَّهُمُ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ اجْرًا، وَضَعَ

تعالى ته دُيره عاجزي او فرياد كوه او سوال ترينه كوه ه مسلمانانو د نصرت لپاره او سوال كوه چه دوي سره په حق متحد شي همدارنگه د خپل خان لپاره او كور لپاره او عامو مسلمانانو لپاره د دنيا او آخرت د خير سوال كوه، او ورسره دا لاندي دعا ديره وايه خاص طور په آخري لسطاق شپو د رمضان كي لكه چه په حديث د عائشي رضم الله عنها كي راغلي دي: «اللّهم إنّك عَدُو تُحبُ العَدُو فَاعَهُ

او په آخر كي اي مسلمان وروره او مسلماني خوري دد ذكر شؤو دُعا گانو معاني او پدي كي سوچ او فكر ضرور: دي، لكه په حديث كي راغلي: «الله هغه دُعا نه قبلوي كوه چه د غافل او بي پرواه زژه څخه وي».

أسلسلة أحاديث منحيم

ورسره د دُعسا په وخت کي د دُعسا نيت په زژه ک حاضرول او عاجزي کول هم مه هيروه. کيداي شي چه اا تعالى مونبر ته نفعه راكژي او په خپل ذكر او دُعا مونبر اوچت كژي..

په آخر کي ســـــاسي نه دا درخــواست دي چه هر چا دا رساله تياره کڙي ، يا ليکلي يا پښتو ژبي ته اژه ولي ده، دهغوي لپاره د زژه له اخلاصه دُعا وکڙي.

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته



إداره أوفاف صالح عبدالعربير الرامحم

# مسائل وفضائل



مرتب ومترجم حافظ نور أحمد دين

مطبعة دار طيبة ـ الرياض ـ ت: ٢٨٣٨٤٠

GIFT NOT FOR SALE